

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

12 stycznia 2014 r.

Niedziela Chrztu Pańskiego

nr 2/2014 (112)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

***Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana,
żeby przyjąć chrzest...***

Mt 3,13

Liturgia Niedzieli Chrztu Pańskiego przypomina nam o pierwszym i najważniejszym znaku obecności Boga w naszym życiu. Jest nim sakrament chrztu św. – widzialny znak niewidzialnej łaski Pańskiej. On włącza nas we wspólnotę Kościoła. Dzięki niemu stajemy się prawdziwymi dziećmi samego Boga, a nasze życie nabiera zupełnie innego wymiaru. Chrzest św. ukierunkowuje je bowiem na wieczność i obmywa nas ze zmyty grzechu.

W chrzcie św. przyjmujemy wiarę i jednocześnie zanurzamy się w Chrystusa, o którym ponad dwa i pół tysiąca lat temu pisał starotestamentowy prorok Izajasz, przekazując narodowi wybranemu słowa Pana Boga: „Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawiliem, że Duch mój na Nim spoczął”. Można powiedzieć, że teraz to my zostaliśmy wybrani przez Bożego Wybrańca. Święty Mateusz zapisał w Ewangelii: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam

upodobanie”. W Nim upodobał sobie również nas, ludzi. Nie wolno nam zatem tego daru zmarnować. Nie wolno nam nie odpowiedzieć na to Boże zaproszenie. Stąd też niech nasza odpowiedź zaowocuje w naszym życiu czynami przepojonymi miłością do Boga i bliźniego. Czynami nie od czasu do czasu, ale po prostu zwyczajnie – na co dzień.

Na zakończenie przypomnijmy sobie fragment przesłania skierowanego do wiernych sprzed dwóch lat przez papieża Benedykta XVI podczas modlitwy „Anioł Pański”: „Drodzy przyjaciele, niedziela Chrztu Pańskiego kończy okres Bożego Narodzenia. Dziękujmy Bogu za tę wielką tajemnicę, która jest źródłem odrodzenia dla Kościoła i całego świata. Bóg stał się dzieckiem człowieka, aby człowiek stał się dzieckiem Boga. Odnówmy w sobie radość z tego, że jesteśmy dziećmi: jako ludzie i jako chrześcijanie; urodzeni i odrodzeni do nowego życia w Bogu. Urodzeni z miłości ojca i matki i odrodzeni z miłości Boga przez chrzest. Maryję Pannę, Matkę Chrystusa i wszystkich, którzy w Niego wierzą, prosimy, aby pomagała nam żyć prawdziwie jako dzieci Boże, nie w słowach albo nie tylko w słowach, ale w czynie”.

Ja Ciebie chrzczę...

Sakrament chrztu nazywany jest tak ze względu na główny obrzęd, przez który jest wypełniany: chrzcić (gr. baptizein) oznacza „zanurzyć”, „pogrążyć” w wodzie. Określa się go także „obmyciem odradzającym i odnawiającym w Duchu Świętym”.

Czemu Kościół obstaje przy praktyce chrztu dzieci?

Kościół od czasów starożytnych praktykował chrzest dzieci. Istnieje tego jeden powód: zanim zdecydujemy się na Boga, Bóg zdecydował się na nas. Chrzest jest zatem łaską, niezasłużonym darem, przejęciem nas przez Boga bez warunków wstępnych. Wierzący rodzice, którzy chcą tego, co najlepsze dla swoich dzieci, chcą też chrztu, przez który dziecko zostanie uwolnione od grzechu pierworodnego i z mocy śmierci. [KKK 1250, 1282]

Chrzest dziecka zakłada, że chrześcijańscy rodzice wprowadzają je w wiarę. Nie jest rzeczą słuszną odmawiać dziecku chrztu, kierując się błędnie rozumianą liberalnością. Tak jak nie można odmówić dziecku miłości, żeby później samo się na miłość zdecydowało, podobnie, byłoby rzeczą niesłuszną, gdyby wierzący rodzice odmawiali swojemu dziecku łaski Bożej w sakramencie chrztu. Podobnie jak każdy człowiek rodzi się ze zdolnością mówienia, ale przecież języka musi się dopiero nauczyć, tak samo każdy człowiek rodzi się ze zdolnością do wia-

ry, jednak musi ją dopiero poznać. Jednakże nie można nikogo zmuszać do chrztu. Po tym, jak, będąc małym dzieckiem, przyjęło się chrzest, trzeba go „ratyfikować” w swoim życiu – tzn. trzeba powiedzieć swoje „Tak”, żeby sakrament zaowocował.

Co dokonuje się podczas chrztu?

Przez chrzest stajemy się członkami Ciała Chrystusa, siostrami i braćmi naszego Odkupiciela i dziećmi Bożymi. Stajemy się wolni od grzechu, zostajemy wyrwani ze śmierci i odtąd jesteśmy przeznaczeni do życia w radości odkupionych. [KKK 1262-1274, 1279-1280]

Być ochrzczonym oznacza: historia mojego osobistego życia zanurza się w nurcie miłości Bożej. „Nasze życie – powie papież Benedykt XVI – należy już do Chrystusa, a nie do nas samych (...) w Jego towarzystwie, wręcz ogarnięci Jego miłością, jesteśmy wolni od lęku. On obejmuje nas i dźwiga tam, gdzie idziemy – On, który sam jest życiem” (7 kwietnia 2007 r.).

Co to znaczy, że podczas chrztu nadaje się imię?

Imieniem, które otrzymujemy na chrzcie, zwraca się do nas Bóg: „Wezwałem cię po imieniu, jesteś mój!” (Iz 43, 1). [KKK 2156-2159, 2165]

Przyjmując chrzest, człowiek nie staje się kolejnym członkiem Kościoła, lecz jeszcze bardziej utwierdza się w przekonaniu, że jest indywidualnością. Otrzymać na chrzcie imię, oznacza: Bóg mnie zna, akceptuje mnie i przyjmuje mnie na zawsze w mojej niemożliwej do pomylenia niepowtarzalności.

Za: „YouCat. Katechizm Kościoła Katolickiego dla Młodych”, wyd. Święty Paweł, 2011.

17 stycznia

św. Antoni Pustelnik, opat

Antoni Pustelnik, zwany również Wielkim, (około 251-356), był prekursorem chrześcijańskiego anachoretyzmu (życie pustelnicze). Pochodził z Keman k. Herakleopolis w środkowym Egipcie z rodziny koptyjskiej. Około 20. roku życia, po śmierci rodziców, rozdał majątek i zamieszkał na pustkowiach opodal rodzinnego miasta, poświęcając się modlitwie i umartwieniom. Utrzymywał się z pracy fizycznej. Około 275 roku przeniósł się na Pustynię Libijską, zaś około roku 285 osiadł w ruinach fortecy Pispir na prawym brzegu Nilu, gdzie wg tradycji kuszony ustawicznie przez szatana doznawał umacniających go wizji nadprzyrodzonych. Po 20 latach odosobnienia zaczęli wokół niego gromadzić się uczniowie, którzy z czasem utworzyli liczne kolonie, z najsłynniejszymi w Nitrii i Skecie.

W roku 311 Antoni gościł w Aleksandrii, wspierając duchowo prześladowanych chrześcijan. Około roku 312 zamieszkał w grocie na stoku Kolzum, gdzie – z przerwą 334-335, kiedy znów udał się do Alek-

sandrii, tym razem zwalczając arianizm – przebywał do końca życia. Cieszył się wielkim poważaniem. Korespondował m.in. z cesarzem Konstantynem Wielkim i jego synami. Zachowane listy Antoniego do mnichów zawierają głównie nauki moralne – szczególny nacisk kładzie się w nich na poszukiwanie indywidualnej drogi do doskonałości, wsparte lekturą Pisma Świętego.

Nie sformułował reguły – zasady, którymi się kierował, zrekonstruowano na podstawie jego biografii pióra św. Atanazego Wielkiego. Jest opiekunem zwierząt domowych (wg legendy uzdrowił niewidome prosię), wzywany też podczas ciężkich chorób, epidemii, pożarów. Patron wielu szpitali, przytułków, bractw dobroczynnych.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronuje nam:

- w piątek – św. Antoni, opat, żyjący na przełomie III i IV wieku, słynny pustelnik, który do dziś znajduje wielu naśladowców w praktykowaniu takiej własnie drogi doskonałości chrześcijańskiej

2. Dzisiejsze święto Chrztu Pańskiego zamyka liturgiczny obchód okresu Narodzenia Pańskiego. I choć w naszych kościołach kolędy będą rozbrzmiewać jeszcze do 2 lutego, czyli do święta Ofiarowania Pańskiego, to jednak liturgia będzie już kierować nasz wzrok na Jezusa, który rozpoczyna swoją publiczną działalność.

3. Od 18 do 25 stycznia w całym Kościele będzie trwał Tydzień Powszechnej Modlitw o Jedność Chrześcijan. W to wielkie nawoływanie Kościoła do jedności włączmy także nasze osobiste modlitwy. Niech będą one skromnym wkładem w dzieło ekumenizmu.

4. Informujemy, że są jeszcze wolne miejsca na wyjazdy oazowe w czasie ferii dla młodzieży w Bukowinie Tatrzańskiej w terminach 23-27 stycznia br. oraz 28 stycznia 1 lutego. Prosimy o przekazanie tej informacji w parafiach i na katechezie. Zgłoszenia do 20 stycznia br. Więcej informacji:

tel. 606 876 860

e-mail: sekretariat@sosnowiec.oaza.pl

PROGRAM KOLĘDY na nadchodzący tydzień

Poniedziałek 13.01.2014

9⁰⁰ ul. Słowackiego domy od lasu
9⁰⁰ ul. Słowackiego domy od ul. 1 Maja
15⁰⁰ ul. Orzeszkowej 5, 6, 7, 8

Wtorek 14.01.2014

9⁰⁰ ul. Sienkiewicza od Remizy
9⁰⁰ ul. Sienkiewicza od końca
15⁰⁰ ul. Orzeszkowej 3, 4, 9, 10

Środa 15.01.2014

9⁰⁰ ul. Słowackiego 9, 10, 13, 14
9⁰⁰ ul. Kościuszki od Cegielni w stronę Zawiercia
15⁰⁰ ul. Orzeszkowej 11, 12, 14, 15

Czwartek 16.01.2014

9⁰⁰ ul. Bzowska; Mickiewicza
15⁰⁰ ul. Krasickiego; Słoneczna
15⁰⁰ kolęda dodatkowa dla tych, którzy nie mogli przyjąć kapłana we wskazanym terminie, a chcieliby przyjąć wizytę duszpasterską /zgłoszenia w zakrystii/

13 stycznia – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 13. Msza gregoriańska.
2) + Longina Bączek – od Wandy, Wojciecha, Anny i Marty.
3) + Genowefa Flak – od Tadeusza i Józefy Kmita z rodziną.

14 stycznia – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 14. Msza gregoriańska.
2) + Genowefa Flak – od sąsiadki Krystyny Milejskiej z rodziną.
3) + Krzysztof Czerniak – od siostry i siostrzenicy z rodziną.

15 stycznia – środa

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 15. Msza gregoriańska.
2) + Genowefa Flak – od syna z rodziną.
3) + Tadeusz Ścisłowski – od siostry Lidii.

16 stycznia – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 16. Msza gregoriańska.
2) + Tadeusz Ścisłowski – od żony.
3) + Roman Lipka – od córki Bogusławy.

17 stycznia – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 17. Msza gregoriańska.
2) + Tadeusz Ścisłowski – od córki z mężem.

17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

18 stycznia – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Koniec – 18. Msza gregoriańska.
2) + Roman Lipka – od żony Mieczysławy.

17⁰⁰ + Tadeusz Ścisłowski – od siostrzenicy Ewy z rodziną.

19 stycznia – niedziela

7⁰⁰ W intencji ks. Mariusza z racji imienin.

9⁰⁰ + Piotr Rus (4. r. śmierci); Dariusz Rus.

10³⁰ + Stanisław Koniec – 19. Msza gregoriańska.

12⁰⁰ + Helena Matraszek – od chrześnicy Agnieszki z rodziną.

17⁰⁰ + Helena, Władysław Ćmak.

Stopka redakcyjna**Adres:**

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130

e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz

Ksiądz Mariusz Olejnik

Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)